

TAPE NO. 19, SIDE 1

Scotch 290, 1800 ft.

Subject: Continuation of Ordination Ceremony at Mê: Tô:p Nũa - CKA's Machine

Date	No.	Speed	Time	Subject
21/3/68	3	3 3/4		Sermon by CKA to laity at end of ceremony (with some translation into Karen by Karen novice living at Wát Kittiwong but originally from Mê: Hă:n.
"	291	"		End - Background.
"	300	"		(<u>truat ná:m</u>) and <u>hâi phon</u> .
"	346	"		End - Background - including speaking in Karen - Distribution of gifts - music.
"	364	"		End.

ในพิธีบวชลูกแก้วและทานธาตุ (๒1/3 / ๖๘

พระชินนะโมสามครั้งให้อุบาสกอุบาสิกกว่าตามและรับเอา

พระให้ศีล 5 แก่อุบาสกอุบาสิกการรับเอาแล้วตาม

พิธีเรียกขวัญลูกแก้ว เสริจแล้วก็เลี้ยงอาหารแก่พวกที่มาบวช

ที่นี้ท่านพระครูผูกกับสัตธาทั้งหลายที่มาในงานนี้ ก่อนที่เราจะได้รับพรกันนี้ที่นี้เจ้าก็จะอุ้มกับแม่ออกสัทธิธาแสดง
ธรรมให้อแม่ออกสัทธิธาให้อไคยีนไค้ฟังสัถเล็กน้อก่อนที่เราจะเอาบุญร่วมกัน การที่เราทานพระธาตุเป็นการ เสริจ
สิ้นกันไปแล้วการทานธาตุเราในวันนี้ จึงเป็นการที่หมู่บ้านแมคอบเหนือ แมคอบกลางถือว่าเป็นงานใหญ่ งาน
สำคัญซึ่งบ่อเคยมี บ่อเคยเย็บมากอนสักเทือกก็ไค้มาเย็บมาทำกันในวันนี้ ที่ไค้ทำกันนี้ก็มีที่น้อแม่ลานน้อ ที่
น้อบ้านแมคอบ แม่เตียบบ้านแพะ ป่าหมาก แม่หาร แม่แงะ แม่แตะะ เลยมาม่วนกินม่วนทาน ตลอดจนพระมละ
บ้านสนามบินก็มาร่วมกินร่วมทานพระธาตุเราครั้งนี้ นอกจากทานธาตุเราแล้ว เราก็มีการบวชลูกแก้วเรา 4 คน
อันนี้อ่าทมามีความยินดี คือแม่ออกสัทธิธาเราถึงหลายไค้ร่วมกินร่วมทานและบวชพระในวันนี้ การทานธาตุของ
เรานี้เป็นว่ามีพลาณิสงคไค้บุญนิก บุญนิกอย่างไค้ เช่นจะไค้ยกตัวอย่างให้อแม่ออกสัทธิธาให้อไคยีนไค้ฟังแถมกำหนึ่ง
ก่อนที่เราจะไค้ยีนอนิสงคแห่งการสร้างธาตุไค้บุญนิกบุญน้อจะไค้นั้นก็ขอบอกให้อแม่ออกสัทธิธาว่าพระพุทธเจ้า
ของเรา เป็นมีคุณงามความดี มีปัญญาความรู้ฉลาด ซึ่งไค้มาซึ่งตนเองไปสั่งสอนพระองค์ทรงมีความบริสุทธิ์
สดสะอาดคือ ไม่มีความโลภ ความโกรธ ความหลงอันเรียกว่ากิเลส และมีเมตตากรุณาเสียสละส่วนตัวเพื่อ
ออกมาบวชแล้วก็เทียวเทศนาชี้แจงสั่งสอนแก่ประชาชนทั้งหลายให้อไค้รู้ไค้ยีนไค้ฟังเข้าใจ ไปประพฤติปฏิบัติ
ไค้ความรู้ พ้นจากความทุกข์ไค้ถึงซึ่งความสุข นี้พระพุทธเจ้าเรานี้เป็นอยู่ในประเทศอินเดีย ในมะเดียนี่
เป็นเรียกว่าประเทศอินเดียหลายประเทศ ในประเทศต่างๆจนในประเทศไทยเรา แต่ที่นี้ท่านไค้มีพพานตาย
ไปเสียแล้วเป็นตายไปมาถึงปี 2511 ปี เมื่อพระพุทธเจ้าเป็นไค้มีพพานหรือตายไปแล้วนั้น หมู่ที่นี้บวชท่าน

เป็นจาวบ้านก็ดี เป็นตุ้เจ้าก็คิดก็บ่หันตัวเป็นแล้ว บ่ได้กราบได้ไหว้ สักกระบุงาเมื่อเป็นดังนี้เป็นก็หาสิ่งหนึ่ง
สิ่งใดมาแทนตัวพระพุทธรเจ้าที่เฝ้าเราได้กราบได้ไหว้ได้สา สักกระบุงาแทนพระพุทธรเจ้าก็มี เจกียอย่างหนึ่ง พระ
พุทธรูปอีกอย่างหนึ่ง ราชู้อย่างหนึ่ง มันมีอยู่หลายอย่าง เรียกว่าอุทิศเจกีย คือเราทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อที่
เป็นตัวแทนพระพุทธรเจ้าแล้วก็เอาไหว้กราบสา บูชา พระราชู่นี้คือเอากระดูกของพระพุทธรเจ้า แล้วเอามา
กราบไหว้อย่างหนึ่ง ธรรมเจกีย คือเจกีย คือเอาพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธรเจ้าทำเป็นเจกียเอามาก่อ
ไว้แล้วกราบไหว้ถึงท่าน หรือเครื่องใช้ไม้สอยของพระพุทธรเจ้า มี บาตร เจริว เหล่านี้มาก่อเป็นเจกียเอา
มากกราบไหว้มาสาเพื่อระลึกถึงคุณของพระพุทธรเจ้า เพราะเป็นบ่มีแล้ว ก็เอาเครื่องใช้ไม้สอยแล้วเอากระดูก
ของท่านนั้นถวาย กระดูกของพระพุทธรเจ้านั้นเมื่อมาเผาแล้วแทนที่จะเป็นขี้เถ้า กลับกลายเป็นพระราชู้นบ่อ
เหมือนกระดูกอย่างคนที่เราเห็นธรรมคานบ่อใจ มันเป็นเม็ดๆ เป็นมีอยู่ 3 ขนาด ขนาดน้อยที่สุดเท่าเม็ดผักกาด
ใหญ่ขึ้นมาแถมหนอยเท่าเม็ดข้าวสารตักถึง ใหญ่ขึ้นมาแถมหนอยเท่าเม็ดถั่วเขียวนี้ พระพุทธรเจ้าเป็นเผาไป
แล้วก็เหลือแก่กระดูกมาเป็นราชู้อยู่ 3 ขนาด ที่นี้เป็นเอามาสวนไค้อยู่ 16 หนาน คือ ๑:16 แคลงของเรา
เป็นก็แจกจ่ายตามกษัตริย์ตามหัวเมืองต่างๆ 8 หัวเมืองด้วยกัน เมื่อกษัตริย์เหล่านั้นไค้พระราชู้ไปแล้วก็มา
ก่อไว้เป็นเฝ้าที่ไหว้ที่สา ต่อมาเมื่อสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช หลังจากพระพุทธรเจ้านิพพานไปแล้ว ประมาณ
300 ปี เป็นก็ไค้ชุกค้นเอาภฏหรือราชู้นี้ก่เป็นเจกีย แล้วก็ขยายต่อมาในประเทศต่างๆ จนถึงเมืองไทยของ
เราฉะนั้นในเมืองไทยเรานี้ บ่ว่าเมืองไทย เมืองพม่า เมืองเงี้ยวบ่ก็จะมีเจกียอย่างนี้บรรจุกระดูกของ
พระพุทธรเจ้านี้เป็นที่ไหว้ที่กราบที่สา พระราชู้นี้ส่วนใหญ่เป็นก่ก้วย ดิน ขี้ดินจี้ ก่ก้วยบ่ก้วยทรายจะแบ่ง
ใหญ่แบ่งน้อย จะงามบ่งามจะดีบ่ดี อันนี้ก็อยู่ที่ผู้แบ่ง ถ้ามีกำลัง มีเงินนั้ก มีสถานที่กว้างขวางพอและมีคน
นั้กเป็นก็สร้างได้ ก็อย่างราชู้ที่เราเห็นกันบัดนี้เป็นราชู้ใหญ่ แชนันในที่กรุงเทพฯหรือในต่างจังหวัด นครปฐม
สมุทรปราการนี้เป็นสร้างใหญ่ พระเจ้าแผ่นดินเป็นผู้สร้าง เป็นผู้เย็บะเป็นผู้แบ่งขึ้นมาถึงใหญ่ถึงงาม เป็นสร้าง
มาเป็น 100 ปี ทั้บ่แล้ว ที่สำหรับที่บ้านเรานี้เป็นเจกียหนอยก็เหมาะสมกับหมู่บ้านเหมาะสมถึงสถานที่ที่แล้ว

แต่เราสร้างพระธาตุ แต่อย่างไรก็ตามเป็นองค์พระธาตุบรรจุกระดูกของพระพุทธเจ้าแล้วก็ได้ใช้ได้ ถือว่าเป็น
 ของอันศักดิ์สิทธิ์เป็นตัวแทนของพระพุทธเจ้า ทีนี้เมื่อเรามากราบไหว้มาสาพระธาตุ เจดีย์นี้ บอใจว่าเรามา
 ไหว้มาสาบะกินจี มะหิน มะ รាយบอใจ ที่เรามาไหว้มาสาพระธาตุนี้ เรามาไหว้นี้ถึงคุณของพระพุทธเจ้า
 พระพุทธเจ้าสมเป็นบุคคลที่ประเสริฐ คนที่ควรกราบไหว้บูชา บูชาของแม่ออกลัทธิเรา ที่อเข้าใจความนี้บอ
 ใจเหามาไหว้อัฐไหว้บุญเรามาไหว้ถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เพื่อก่อเกิดบุญดีมีปะทานมาซึ่งความ
 สุขความเจริญหือแก่เราต่อไป ทีนี้เมื่อเราก่อพระธาตุเจดีย์ขึ้นมาตามหมู่บ้านอย่างนี้แล้วในวัน 8 ค่ำ เดือน
 ค่ำเดือน เบ็ญอย่างนี้ หมู่ชาวบ้านเราก็คงจะพากันขึ้นมาไหว้มาสากราบไหว้สักกระบูชาทูวันพระคือวันคี่นี้
 สำหรับคนเช่า คนแก่ ที่ขึ้นมาบนคอยนี้บอใจได้ เราก็คงกราบไหว้ที่หมู่บ้านนี้ก็ได้ตามเตียนน้อมละลึกถึงเป็นอันใจได้
 และต่อไปเราควรจักหือมีงานประเพณีเป็นประจำปี ปีหนึ่งขึ้นมาไหว้มาสาอย่างที่ว่าวัดของอาตมาและวัดแม่ทหาร
 บ้านแพะ บ่าหมาก จอมแจ่ง จอมจิตติเหล่านี้เป็นต้นปีหนึ่งเป็ที่ประเพณีมาไหว้มาสา มาทำบุญทำทานพระธาตุ
 นี้เป็นงานใหญ่ปีหนึ่งก็หือหนึ่ง หน้อยๆก็ 8 ค่ำ เดือนกับเดือน เบ็ญก็ขึ้นมาตามเตียนสักกระบูชา เอาละทีนี้หมู่
 บ้านเราก็น่ามีความสุขความเจริญเพราะเรามีสัญลักษณ์ที่เคารพนับถือตามหมู่บ้าน คือพระธาตุเจดีย์อันนี้ เมื่อ
 ก่อสร้างขึ้นมาแล้วก็ขอหือพี่น้องเราทั้งหลายหือจ่วยกันรักษาไว้หือดี หือมั่นคงหือเป็นศรีสง่าแก่หมู่บ้านของเรา
 ต่อไป ทีนี้การสร้างพระธาตุเจดีย์อันนี้ เป็นว่ามันมีอิ่งสงฆ์อันใหญ่ เพราะเป็นการบูชาพระพุทธเจ้านอนิสงฆ์
 จากการ เกิดจากการสร้างพระธาตุนั้นจะมีอย่างใด ครั้นอาตมานี้จะอไปก็เจ้าจะอเอนนี้เป็นคำเม็ง หือเรา
 บอฮื่อ จะหือหือนี้อยูบ้านแม่ตวร ไก่ขาวหลายปีแล้วก็ได้เรียนหนังสือที่แม่ของสอนนี้ ไม่เรียนมาสิไปสอบเป็นมหา
 แล้วจะหือมาฮื่ออนิสงฆ์ ว่าการสร้างธาตุนั้นได้บุญอย่างใดและเป็นเคยสร้างมาเป็นอย่างใดพอ ฟังหือนี้ว่าเป็น
 ฮื่อหือฟัง พระนิว่าฮื่อเป็นภาษากะเหรี่ยงเรื่องการสร้างธาตุนั้นได้บุญได้กุศลอย่างไร แล้วท่านพระครูแปลเป็นภาษา
 ฟังเมื่อให้พวกกะเหรี่ยงฟังว่า การสร้างพระธาตุเจดีย์นั้นมันมีอิ่งสงฆ์ เคยสร้างมาแล้วในสมัยพระพุทธเจ้า
 คนหนึ่งก่อนพระพุทธเจ้าของเราชื่อ สักปะ อันนี้เป็นพระพุทธเจ้าก่อนพระพุทธเจ้าลงมาเกิดในโลกเรียกว่า

ไปแ้วบ้านแล้วก็บอกที่ที่ที่น้องว่าเราไปเอาบุญ ก็ขอหื้อเอาบุญด้วยกันเน้อ ไปแบ่งบุญความดีนี้หื้อเป็น คน
อื่นเอาบุญกับเรานี้ก็ถูกหลักในทางพระพุทธศาสนาเป็นเรียกว่า บัณฑิตานุโมทนามัน คือบุญอันเกิดจากอนุโมทนามัน
ซึ่งทานของบุคคลอื่น ตอนนีทานพระครูก็ให้พร เสร็จแล้วหื้อเจ้าไค้ลาแม่ออกสัทธิบิิกเมื่อบ้านแถม พระให้ศีลให้
พรทุกคนก็กลับบ้าน.

.....00000000000000000000.....